

det erindres, at de $\frac{2}{3}$ vælges ved indirecte Valg af Sogneforstanderskaberne, i hvilke formeentligen allerede Formuen, ved den her foreslaaede Sammensætning af disse, er sikret en tilbørlig Indflydelse.

ad § 6.

I Lighed med hvad i samme § 2 er foreskrevet for Sogneforstanderskabernes Vedkommende, sigtende til en successiv Indtræden af den nye Tingenes Orden, har man ogsaa her anseet det rettest, at de Sædegaardseiere, som for Tiden have Sæde i Amtsrådene, forblive i samme indtil Udløbet af den Periode, for hvilken de ere valgte, hvorimod iøvrigt Raadet snarest muligt vil være at supplere ved nye Valg til det i § 5 foreskrevne Antal af Medlemmer, samt efter de der foreskrevne Regler.

ad § 7.

Med Hensyn til den her foreslaaede Udsættelse af nyt almindeligt Valg til Slutningen af Aaret 1855, da finder man en saadan Foranstaltning, hvorved Functionstiden ikkun for Halvdelen af Raadets valgte Medlemmer vil blive forlænget $\frac{1}{2}$ s Aar (sef. Canc. Cirkel af 19de Octbr. 1844), uden Betænkelighed, ligesom den vil være nødvendig for at faae Orden i Valg-Trienniernes Gang, der synes meest passende at burde være den samme for Amtsråd og Sogneforstanderskaber.

ad § 8.

Naar man har anseet det rettest, at lade de i Anordningen af 13de August 1841 § 30 foreskrevne Suppleantvalg til Amtsrådene bortfalde, da er dette skeet af de Grunde, der i Almindelighed tale imod. Suppleantvalg, som i det Hele mindre paalidelige og hensigtsvarende.

Forfaavidt Paragraphen fremdeles bestemmer, at Erstatningen af de Medlemmer, som enkeltviis maatte afgaae i Løbet af et Triennium, efter Raadets Bestemmelse kan udsættes til næste almindelige Valg, dog med den i Paragraphens Slutning anførte nærmere Begrænsning, er Motivet til denne Bestemmelse det samme som tidligere til Indførelsen af Suppleantvalg, nemlig saavidt muligt at undgaae extraordinaire Valg.

ad § 9.

Den heromhandlede Liste vil naturligviis være at affatte ved Udtag af de for vedkommende Landstingskredse offentliggjorte Valgbarhedslistes.

ad § 10.

Med Hensyn til Bornholms Amtsråd er man gaaet ud fra, at de i de foregaaende Paragrapher indeholdte almindelige Bestemmelser ogsaa bør være anvendelige paa dette, forsaavidt de for den eiendommelige Forhold tillade det. Til disse sidste henhører imidlertid den Særegenhed, at Bornholms Amtsfond er fælleds for Kjøbstæderne og Landdistricterne, og med Hensyn hertil blev det ved allerhøieste Rescript af 31te Decbr. 1850 bestemt, at der (dog foreløbig kun for Aarene 1851 og 1852) skulde tilforordnes Amtsrådet 2 Repræsentanter for Dens Kjøbstæder, hvis Virksomhed imidlertid ikke skulde strække sig til de Anliggender, der udelukkende vedrøre Landbefolkningens Interesser, samt at Valget af disse to nye Medlemmer skulde skee saaledes, at enhver Kjøbstad dertil sender en Repræsentant for hver 500 Indvaanere, den tæller, nemlig først Formanden for Byens Borgerrepræsentation og derefter andre Medlemmer af denne efter Alderen. Til ved den paatænkte almindelige Lov at træffe nogen Forandring i den særlige efter de locale Forhold afsæfede Maade, hvorpaa Bornholms Kjøbstæder fortiden ere og kunne forventes ogsaa efter fornævnte Trienniums Udløb fremdeles at ville forblive repræsenterede i Dens Amtsråd, har man ikke fundet Anledning.

ad § 11.

Om det end i og for sig fremgaaer af de ovenstaaende Paragraphers Indhold, at det, forsaavidt disse ikke forandre den gjældende Lovgivning, skal have sit Forblivende ved denne, har man dog ikke troet det overflødigt i en Slutningsparagraph udtrykkelig at udtale dette.